

429.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 maja 1932 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy terenów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 2 maja 1931 r., część gruntów państwowego folwarku „Raszyn Poduchowny” o powierzchni 17 ha 86 a 73 m. kw.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 1, wynosi 145.918 złotych i 17 groszy, która spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 15 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest przy podpisaniu aktu kupna sprzedaży.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia, względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów, odstępowanych niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tych gruntów, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

430.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 6 maja 1932 r.

o dopuszczaniu osób nieposiadających dyplomu inżyniera górniczego do sprawowania kierownictwa ruchu zakładu górniczego, względnie działu robót górniczych.

Na podstawie art. 127 i 319 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przekazuje się wyższym urządzeniom górniczym uprawnienia Ministra Przemysłu i Handlu z tytułu art. 127 ust. 1 prawa górniczego co do dopuszczenia do sprawowania kierownictwa ruchu zakładu górniczego lub kierownictwa robót górniczych, o ile chodzi o zakład górniczy, pracujący wyłącznie systemem odkrywkowym, lub o zakład górniczy, wydobywający rudę, bez względu na system odbudowy,

lub wreszcie o zakład górniczy, wydobywający minerały przynależne do gruntu, a podlegające przepisom art. 184 ust. 2 prawa górniczego.

(2) O ile chodzi o inny zakład górniczy, wyższe urzędy górnicze winny przedkładać Ministrowi Przemysłu i Handlu swój wniosek do decyzji.

§ 2. Wszelkie podania o dopuszczenie osoby, nieposiadającej dyplomu inżyniera górniczego, do sprawowania kierownictwa ruchu zakładu górniczego mniejszego, prowadzonego w warunkach mniej niebezpiecznych, oraz do sprawowania kierownictwa takichże robót górniczych w myśl art. 127 prawa górniczego należy składać za pośrednictwem okręgowego urzędu górniczego, właściwego terytorjalnie dla danego zakładu górniczego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

431.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 9 maja 1932 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem i kieleckiem.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 maja 1932 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

- 1) „W. Fitzner” Sp. z ogr. odp. Fabryka Kotłów w Siemianowicach,
- 2) Sp. Akcyjna „Ferrum” w Katowicach II,
- 3) Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Bismarcka” w Wielkich Hajdukach i „Huta Falva” w Świętochłowicach,
- 4) Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Hubertus” w Łagiewnikach,
- 5) Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze S. A. „Huta Baildon” w Katowicach,
- 6) Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura Sp. Akcyjna Górniczo-Hutnicza — „Huta Królewska” w Królewskiej Hucie,
- 7) Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Silesia” w Paruszowcu,
- 8) Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura Sp. Akc. Górniczo-Hutnicza — Zakład Warsztatów w Królewskiej Hucie,
- 9) Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze Sp. Akcyjna „Huta Pokój” w Nowym Bytomiu,
- 10) Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura Sp. Akc. Górniczo-Hutnicza „Huta Zgoda” w Zgodzie,

- 11) Zakłady Hohenlohego Sp. Akcyjna, Walcownia cynku, Cynkownia i Główne Warsztaty w Wełnowcu,
- 12) „Rybnicka Fabryka Maszyn” Sp. z ogr. por. w Rybniku,
- 13) „Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów” Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach,
- 14) „Godulla” Sp. Akcyjna „Szyb Godulla” w Chebziu,
- 15) „Godulla” Sp. Akcyjna „Szyb Gotthard” w Chebziu,
- 16) „Godulla” Sp. Akcyjna „Kopalnia Lithandra” w Nowym Bytomiu,
- 17) „Państwowa Fabryka Związków Azotowych” w Chorzowie,
- 18) „Piotrowicka Fabryka Maszyn” Sp. Akc. w Piotrowicach,
- 19) „Gótohur” Górnośląskie Towarzystwo Budowy Rurociągów Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach,
- 20) Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. Walcownia „Silesia”, „Tartak”—Centrala Elektryczna w Lipinach,
- 21) „Sam” Sp. Akcyjna Münstermann, Odlewnia żelaza i brązu, budowa maszyn i armatur w Katowicach,
- 22) Zakłady Hohenlohego Sp. Akc. „Kopalnia Brzozowice” w Szarleju,
- 23) Zakłady Hohenlohego Sp. Akc. „Huta Schellera” w Wełnowcu,
- 24) „Giesche” Fabryka Porcelany — Sp. Akc. w Katowicach II,
- 25) Towarzystwo Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza Sp. Akc. w Warszawie — Huta w Zawierciu,
- 26) Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze—

Sp. Akc. „Huta Milowice” w Sosnowcu, których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1 dzień pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

432.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Rolnictwa, Reform Rolnych i Robót Publicznych w sprawie trybu postępowania w myśl ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o dobrach skonfiskowanych przez byłe rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o dobrach skonfiskowanych przez byłe rzą-

dy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 189) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin trzymiesięczny zgłaszania do Ministerstwa Skarbu roszczeń przez osoby uprawnione określony w art. 4 ustawy upływa z dniem 27 czerwca 1932 r.

Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano do Ministerstwa Skarbu pisemne zgłoszenie roszczenia w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym.

§ 2. Roszczenie zgłoszone po terminie Minister Skarbu pozostawia bez rozpoznania i zawiadamia o tem zgłaszającego.

§ 3. Po zgłoszeniu w terminie roszczenia zostaje wszczęte przez Ministerstwo Skarbu postępowanie, mające na celu ustalenie wszelkich faktycznych i prawnych okoliczności, niezbędnych dla stwierdzenia uprawnień zgłaszającego oraz dla po-
wzięcia decyzji w sprawie o przyznanie dóbr.

§ 4. Wykonanie czynności przygotowawczych w celu ustalenia wszelkich okoliczności faktycznych i prawnych, niezbędnych dla stwierdzenia podmiotowych uprawnień zgłaszającego, Minister Skarbu może powierzyć w porozumieniu z właściwym Ministrem, sądom lub urzędom pierwszej i drugiej instancji.

§ 5. Czynności przygotowawcze dla ustalenia wszelkich faktycznych i prawnych okoliczności, odnoszących się do dóbr objętych roszczeniem, zostają powierzone Ministerstwu: Rolnictwa, Reform Rolnych lub Robót Publicznych, zależnie od ich kompetencji.

Mogą one posługiwać się w razie potrzeby urzędami pierwszej i drugiej instancji lub organami miejscowymi.

§ 6. W wypadku, gdyby budynki miejskie, które były przedmiotem konfiskaty, nie były ubezpieczone w publicznym zakładzie ubezpieczeń od ognia (ust. ost. art. 3 ustawy) powierza się ich oszacowanie Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych lub Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy, który dokona szacunku szczegółowego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Koszty oszacowania ponosi Skarb Państwa.

§ 7. Po zakończeniu czynności przygotowawczych przez Ministerstwa, jak i sądy oraz urzędy pierwszej i drugiej instancji, którym zostały one powierzone, wszelkie zebrane materiały zostaną niezwłocznie przesłane do Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Na podstawie zgłoszenia i zebranego materiału dowodowego Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami (art. 5 ustawy) wyda umotywowaną decyzję.

§ 9. Termin trzymiesięczny przewidziany w § 1 oraz postępowanie uregulowane powyższymi przepisami nie ma zastosowania do roszczeń zgłoszonych przez osoby, które uzyskały wyroki prawomocne i wykonalne (art. 1295¹ u. p. c.).